

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

39. Kap. Myt woe danen hungher unde begheerten dat wy sullen gaen to
der tafelen cristi jhesu

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

over all stille unde restich,^{1*} mer dyn hovet, dyn oghen,
 dyn oren, dyn mond, dyn handen, dyn borst, dyn herte
 staen boven der tafelen^{2*} unde doen daer^{3*} ellic syn werck.
 Aldus gheesteliken salstu sitten an der tafelen dyns heren,
 5 alsoe dat dyn underste synlike crachten stille syn^{4*} unde
 ghestuert nae dynen vermoeghen, mer dyn andacht, dyn
 kennen, dyn mynnen, dyn merken, dyn werken, dyn ver-
 moeghen, dyn wesen salstu in all dyn doen unde laten
 10 schicken an desse spyse up der gheesteliken tafelen in
 leeften unde^{5*} weerdicheit um god, an god unde in god,^{6*}
 alsoe dattu dynen ganssen gheloven alheel settest allene
 up syn guetheit, em benedijende in tijt unde in ewicheit.

XXXIX. Kap.

Myt woe danen hungher unde begheerten dat wy sullen
 15 gaen to der tafelen cristi jhesu.

Nae dat de lude komen te sittene^{7*} sullen se dan ghenoech-
 liken eten, soe moeten se hebben gueden appetijt, dat is,
 hungher ter spysen. Jo groter hungher, jo groter ghe-
 noechte int eten. Natuerlike hungher komet mennighes syn-
 20 nes. Also ist gheesteliken. Jo dyn begheerte to desser
 spysen vlammygher is, jo dyn soticheit daer groter is. Eerst
 komet hungher van ghesundheit. Krancke lude moeghen
 weynich of nicht eten, nae groetheit der krancheit. Alsoe
 moghen ghesunde lude wal eten. O ynnighe sele, dyn
 25 ghesundheit staet daer in dattu over all in gode te vreden
 sijst. Augustinus secht:¹ Ghesundheit der selen is, altijt
 an te hechtene den unwandelbaer guede, dat god selven
 is.^{8*} Dan^{9*} is my nerghent druck, pyne of quellynghe, als
 30 ic an dy hanghe myt all mynen crachten. Mer als ick dyner
 nicht vull en byn, dan byn ic my selven last. O edele
 sele, schicke alle^{10*} dyne krachten an god nae dynen ver-
 moeghen, dynen verstand an syn waerheit, dyn leefte an
 syn guetheit, dyn ghelove an syn truwicheit, dyn schaempte
 35 an syn wijsheit, dyn anxt an syn rechtveerdicheit, dyn
 begheerte

^{1*} rustich   ^{2*} — daer   ^{3*} tafelen   ^{4*} — syn   ^{5*} † in

^{6*} umme god unde in god unde an god   ^{7*} † an de tafelen

^{8*} dat is got selven   ^{9*} † en   ^{10*} — alle

¹ ML. 34, 27 *De doctrina christ., L. I, c. 23, n. 23.* „Sanitas autem animi est firmissime inhaerere potiori, hoc est incommutabili Deo.“ Cf. ML. 33, 499 *Ep. classis III, c. VII.* n. 14.

an syn schoenheit, dyn hungher an syn soticheit, dyn krancheit an syn almechticheit, dyn unstadicheit an syn ewicheit, dyn hopen an syn bystandicheit, dan bistu salich in tijt unde in ewicheit, over all ghesund um syn guetheit, dan machstu smaken desser spysen soticheit. Mer bistu unghesund, ghewondet, fenyndet, myt sunden, myt quadren vuchticheyden, och so nemet^{1*} een purgaciens des berouwes,^{2*} ^{3*} spy al quaet van dy myt biechten^{4*} unde penitencien, unde dan komet^{5*} an de tafel dyns heren, an 10 de spyse des levens.

Item, hungher komet nae langhen vasten. Also machstu begheerte kryghen toe desser^{6*} ghenoechliken spysen, alstu alle anderen kost verlaten hebst unde alle quade ghenoechten begheven hebst.^{7*} Lucas scrijft,¹ dat de verlorene sone 15 in veren landen verhungherden,^{8*} doe sprac he: Och woe vele knechten syn in dat hues myns vaders, de daer overvloyen van broet^{9*} unde ick vergae hijr van hungher. Ick will upstaen unde gaen toe mynen vader, dat ick doch in syn hues moghe broet hebben myt synen knechten, want ic 20 en byn nicht weerdich te wesene syn soene. Dessen hungerghen, smachtighen soene ghenc syn vader te moete, be-roert myt syns selves barmherticheit in syn vaderlike herte.^{10*} He untfenck em mynlike, he sprack em soeteliiken,^{11*} he kussede^{12*} em vrendeliken, he brachte em in syn 25 hues blydeliken, he verciirden em kosteliken, he spisede em leckerliken. O ynnighe sele, beghif aller verkene draf, versmade all egipten kaf, wes hungherich nae dat aller edelste broet, dan komestu daermede ut all dyn noet salich in tijt unde in ewicheit allene um dyns ewighen vaders 30 guetlicheit.^{13*}

Item, hungher komet van vele aerbeydens. Och alstu lange unde truweliken ghewercket hebst in den wyngaerden dyns heren myt graven, myt snoyen, myt blader af snyden,^{14*} dyns selves herte undersoekende, de stene der hardsyn- 35 nicheit unde alle quade wortelen der un-

^{1*} *nym*   ^{2*} *berouwens*   ^{3*} *† unde*   ^{4*} *bicht*   ^{5*} *kum*

^{6*} *† begerliken spyse unde*   ^{7*} — *hebst*   ^{8*} *verhungerende*

^{9*} *in mynes vaders hues overvlodich van broede*

^{10*} *myt barmherticheit in syn vaderlike herte umme syns solves guetheit*   ^{11*} *he sprack em to guetlike*

^{12*} *kusse*   ^{13*} *guetheit*   ^{14*} *ofte myt snyden*

¹ *Luc. 15, 18.*

dogheden daer utwerpende, alle boesheit af snyende unde
 de blader ydeler woerden unde lichtveerdicheyden^{1*} daer
 af snydende. Claerliken na desser aerbeyd unde ander
 gude werken salstu ummer hungherich werden nae desser
 5 gheesteliken spysen, de dy sterket in allen gueden werken
 unde in den strijd teghen alle dyne vyanden unde oick to
 wanderen den wech der ghorechticheit unde der gheboden
 godes. Lucas scrijft,¹ dat unses heren discipulen alle den
 nacht langh^{2*} aerbeyden int visschen. Johannes scrijft,² dat
 10 unse here des morghens up den over stond unde sprac myn-
 liken to synen discipulen, de int visschen hadden gheae-
 beydet: komet unde etet. O ynnighe sele, all was^{3*} dyn
 aerbeyd swoer dencke up unses heren broet. Matheus
 scrijft,³ dat unse here sprack: Komet to my alle de aerbey-
 15 det unde belastet syn ic will yu spysen. Oick scrijft Jo-
 hannes,⁴ dat unse here up den groten hoechtijdes dach^{4*}
 stond in den tempel unde sprack myt luder stemmen: Is
 yemand, den dorstet,^{5*} de komet to my unde dryncket.
 Waerlike, o mynlike jhesu, ghif my te aerbeyden um dyn
 20 leefte, dan salstu my spysen mytti selven, o fonteyne aller
 wijsheit, o broet des levens, o beghynne unde ende aller
 soeticiteit, aller guetheit, aller salicheit in tijt unde in
 ewicheit.

Item, hungher koemet int gude gheselschop, want int ghe-
 25 lach, int gheselschop daer eten se beth unde dryncken meer
 dan ellic by em selven. O ynnighe sele, dancke den heren
 van dynen gueden gheselschop van synen utverkoernen
 kynderen, de over all vlamlich syn in syner leeften unde
 hungherich na syner spysen. Manc vele holtes int heete^{6*}
 30 vuer moet een nat vuell stubbe ummer mede untfenghen, de
 by em selven alto hant moste utgaen um syn koelde unreyn-
 nicheit. Int gude gheselschop is ghenoechte unde leven.
 Also ist in^{7*} gheestelike vergaderynghen.

^{1*} lichtverdiger   ^{2*} — langh   ^{3*} is   ^{4*} — dach

^{5*} dorstich   ^{6*} int gude vuer   ^{7*} † de

¹ Luc. 5, 1.   ² Joh. 21, 12.   ³ Matth. 11, 28.

⁴ Joh. 7, 37.

Natuerlike de edele byen halen eer nerynghen ut velen
 bloemen van velen steden, mer se brenghen all eren aerbeyd
 int ghemeyne unde^{1*} in enen korf, in een leefte, in een
 vuricheit unde eten oick^{2*} dat sote honich in groter een-
 drachticiteit unde jo se meer byen hebben, jo se meer
 honyghes maken. Och een bye, de by eer selven blijft
 sunder honych de^{3*} moet te hand van hungher sterven, ten
 sy dat se komet in eer gude gheselschop. In der^{4*} gheestelike
 10 wercke,^{5*} de ene is vlytich ten aerbeyde, de andere te
 bedene, de derde in duldicheit, in oetmoedicheit, in myn-
 licheit over all in een enich een. David secht:¹ Siet woe
 guet unde woe vrolick ist te samene te wonen broeders in
 een.^{6*} Och se doen wat se doen, et^{7*} gelt em te samen^{8*}
 15 over all in een unde all eer entlike andacht is god. Au-
 gustinus secht:² Up all der werlt en is gheen werck ghe-
 lijker den ewighen levene als een vergaderynghe, een-
 drachticlichen god lovende.

Item, hungher komet^{9*} somtijt van kostelheit der spysen.
 20 Al en hebben se noch gheaerbeydet, noch ghevastet, noch
 int gheselschop ghewesen,^{10*} nochtan werden vele lude
 verwecket te etene, als em komet lecker, selsene^{11*} spyse.
 O ynnighe sele, och^{12*} kundstu een luttel kennen de edel-
 heit desser hemelschen^{13*} spysen, de ut veren landen komet,
 25 ut den hoechsten hemel, de een fonteyne is aller soticheit,
 ut der allermeesten leeften dyns aller mynlikesten brude-
 goms dy ghesand, dy^{14*} ghesundheit unde salicheit ghevende
 in tijt unde in ewicheit allene um syns selves gueheit. Och
 en kanstu noch ghenen hungher kryghen to desser edeler^{15*}
 30 spysen int vurige gheselschop, waerlike soe bistu ummer
 een vuell torf unde een unreyne holt. Nochtan blijft stadich
 int vuer dattu eerst smokest unde drupest overmits be-
 rouwe^{16*} unde biecht, bynnen glymmich, buten tranich, ten
 lesten salstu ummer mede untfenghen in gracie unde ber-
 35 nen in god-

^{1*} — unde   ^{2*} B. † in   ^{3*} B. unde   ^{4*} — der   ^{5*} geestelick
 lick werck   ^{6*} vrolick ist broders to samen wonende in een

^{7*} dat   ^{8*} — te samen   ^{9*} ock   ^{10*} — ghewesen

^{11*} † zote of ghesunde   ^{12*} o

^{13*} — hemelschen   ^{14*} B. dyn   ^{15*} — edeler

^{16*} berou

¹ Ps. 132, 1.

² ML. 32, 1338, *De moribus Eccl. Cath.*, L. I. c. 31, n. 67.
 „in communem vitam castissimam sanctissimamque congre-

liker leeften begheerlic to der edeler spysen salich in
tijt overmits smaken, in ewicheit overmits ghebruken.^{1*}
Nochtan en salstu nicht verslaghen wesen overmits^{2*} dyns
selves koeltheit, alstu herteliken begeerst vuricheit. Be-
5 gheerte der vuricheit sal dy staen voer vuricheit. Ghelijc
als somygue lude bekoert werden myt ungheloven, myt vele
dancken unde in vallende drijften des ungheloven, dat
em doch leet is unde se wolden gherne recht ghelovich
wesen, dan syn se allermeest ghelovich. Item, ghelyck als
10 somygue lude gherne wolden^{3*} berouwich wesen voer eer
sunden unde blyven hard in unbevoelicheit^{4*} teghen eers sel-
ves willen, dat em seer moyet, alsoe ist oick in vuricheit. De
begheerte der vuricheit sal em staen voer vuricheit unde se
moeghen somtijt meer verdenen unde gode behachlicher
15 wesent in den aerbeyd um vuricheit oick sunder verkry-
ghen, dan somygue anderen int bevoelike besitten der vu-
richheit. O ynnighe sele, aldus bistu somtijt hungerich nae
hungre to desser spysen unde begherende na begheerten
dyns ghemynden brudegoms, dat em behachlic is unde dy
20 selven salich allene um syn guetheit. David secht:¹ De here
heeft verhoert de begheerte syner armen, dat is, den willen
meer dan de werken; unde dat toe reyden eers herten
heeft syn oren verhoert,^{5*} dat is, eer up set^{6*} meer dan eer
vulbrenghen. Bernardus secht:² God en eeschet van uns
25 nicht meer^{7*} dan allene dat wy em soeken myt begheer-
ten. Augustinus secht:³ De sele wort bequame god te unt-
fangene overmits dat se syner begheert. Aldus sal ellic
hungerich wesen of begherich des hungers nae desser
spysen, dan is em desse spyse soete in tijt unde salich in
30 ewicheit. To desser edelen, soeten spysen salstu gaen, o ynnighe
sele, nicht um dattu vurich bist, mer dattu vuricheit
daermede^{8*}

gati simul aetatem agunt... concordissimam vitam et in-
tensissimam in Deum, gratissimum munus ipsi offerunt.“

^{1*} salich in tijt unde ummer smaken in ewicheit   ^{2*} in

^{3*} B. † ghelovich,   ^{4*} hart unde unbevoelich   ^{5*} gehoert

^{6*} upsetten   ^{7*} nicht meer van uns   ^{8*} dar af

¹ Ps. 68, 34.

² ML. 183, 1183, Serm. 83 in *Cantica*, n. 4. „Nam, cum amat
Deus, non aliud vult quam amari.“

³ Cf. ML. 41, 271, *De civ. Dei*, L. IX, c. 17.

untfanghen moghest.^{1*} Bernardus¹ secht:^{2*} Als een koelt
mensche gaet by dat vuer unde daer waerm wort, so en derff
he nicht twyvelen, ten sy em van den vuer komen, dat he
heet is ghewoerden unde^{3*} des en derf he anders nemand
5 dancken. Och aldus ist gheesteliken. Hijr umme bidde myt
dyncs heren ynnicheit um in wendighe vuricheit, alstu gaest
ten hilghen sacrament unser salicheit, aldus seggende myt
oetmoedicheit.

XL. Kap.

10 In aldus daner wijsen sullen wy cristum bidden um syne
verdensten.

O god almechtich, du en behovest nicht unses guedes.^{4*} Du
bist dy selven wijsheit, vulheit, salicheit, rijcheit, almech-
ticheit, ewicheit. Nochtan hebstu geschapen engelen unde
15 menschen, dat se solden ghebruken dynre guetheit allene
um dyn milde mynlicheit unde mynlike mildicheit. De
selve dyn leefte dwanck dyn hoecheit to unser neder-
heit, dyn almechticheit to unser krancheit, dyn rijcheit to
unser armoedicheit,^{5*} dyn ewicheit in unse sterflicheit unde
20 allermeest dyn rechtveerdicheit unde puerheit^{6*} te draghene
unse boesheit unde misdadicheit. Och dyn leefte was over
all sunder mate up unse snoetheit, dyn hertelike leefte
was wonderlike groet up dyn menscheit, de du boven all
mynnedenst um dyns juncferlike lichames reynicheit^{7*} unde
25 dynre edelen selen aller graciens vulheit. Nochtan verwan dy
dyn leefte, dattu in den aller swoersten doet ghevest dyn
menscheit voer unse salicheit. In tijt dynre anstaender
passien, in den hof des nachtes, bedestu dynen vader, dat
de kelick mochte van dy gaen, doe^{8*} du swetedest bloedich
30 water over all dyn lijf. Also wonderlike swoer was dynre
tederheit der pynen unghemetenheit, daer du in bewysedest
dyns herten mynlicheit to dyn edel menscheit. Nochtan ver-
wan dy de selve grote mynlicheit to unser salicheit te ghe-
vene dy selven in allen last um unse ewige salicheit. Och
35 doe haddestu uns lever dan dy selven. De selve leefte

^{1*} *untfangest*   ^{2*} — *Bernardus secht*   ^{3*} — *unde*

^{4*} *unses guedes nicht*   ^{5*} *armode*   ^{6*} *puerher*

^{7*} *dyns lijchames yunferlike reynicheit*   ^{8*} — *doe*

¹ *ML. 183, 324, Serm. 1 in Fest. Pentec., n. 3. „Quis enim cum ad ignem venerit algens, et fuerit calefactus, dubitabit ei ab igne venisse calorem, quem habere non poterat sine illo?“*